

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 01.02.1994, sp. zn. 9 To 47/94, ECLI:CZ:KSBR:1994:9.TO.47.1994.1

Číslo: 10/1995

Právní věta: Pokud byla osobní svoboda podezřelého omezena jeho zajištěním podle § 14 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění dalších předpisů /1/, nelze dobu tohoto zajištění započítávat do doby zadržení obviněného podle příslušných ustanovení trestního řádu. Lhůta 24 hodin, ve které je podle § 77 odst. 1 tr. ř. státní zástupce povinen zadrženou osobu odevzdat soudu s návrhem na vzetí do vazby, počíná běžet až okamžikem zadržení obviněného podle § 76 odst. 1 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 01.02.1994

Spisová značka: 9 To 47/94

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba, Zadržení podezřelého

Předpisy: 283/1991 Sb. § 14 141/1961 Sb. § 76 odst. 1
§ 77 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti obviněné M. P. Krajský soud v Brně zrušil usnesení Městského soudu v Brně ze dne 14.1.1994 sp. zn. 7 Nt 564/94 a znovu rozhodl tak, že obviněnou M. P. podle § 68 tr. ř. vzal do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr. ř., přičemž nepřijal záruku za další chování obviněné ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř. a peněžitou záruku podle § 73a odst. 1 tr. ř., které nabídla matka obviněné, jakož i slib obviněné podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Městský soud v Brně podle § 68 tr. ř. vzal obviněnou M. P. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř. do vazby. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že obviněná je stíhána pro závažnou trestnou činnost, pro kterou je ohrožena trestem odnětí svobody do 12 let, a v místě bydliště se nezdržovala. Ve věci bude třeba vyslechnout řadu svědků a hrozí reálné nebezpečí, že by ze strany obviněné mohlo dojít k jejich ovlivňování. Vzhledem k tomu, že u obviněné jsou dány i vazební důvody podle § 67 písm. b) tr. ř., nepřijal záruku matky obviněné nabídnutou podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. ř., ani slib obviněné podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. Nepřijal ani nabídku peněžité záruky, kterou soudu nabídla rovněž matka obviněné ve smyslu § 73a odst. 1 tr. ř.

Proti tomuto usnesení podala obviněná včas stížnost. Namítá, že důvody, kterými městský soud odůvodňuje její vzetí do vazby, jsou ryze formální. Samotná skutečnost, že je ohrožena přísným trestem a že se nezdržovala v místě bydliště, nestačí podle jejího názoru k tomu, aby bylo možno dovést závěr, že se chtěla vyhýbat trestnímu stíhání. V této souvislosti poukazuje na to, že nebyla dosud soudně trestána, pečuje o pětiletého syna, který je na ni citově vázán a její nepřítomností strádá. Pokud se týká skutečnosti, že by mohlo dojít z její strany k ovlivňování svědků, namítá, že pouhé konstatování toho, že je nutno ve věci provést mnoho dalších důkazů, rozhodně není podkladem pro koluzní vazbu. Navíc namítá, že u ní byla překročena zákonná dvacetičtyřhodinová lhůta omezení její osobní svobody předcházející předání věci k rozhodnutí soudu. Navrhuje proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí městského soudu zrušil a ji propustil na svobodu.

Krajský soud přezkoumal podle hledisek uvedených v § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnost obviněné je částečně důvodná.

Ze spisu policie ČR městského úřadu vyšetřování Brno sp. zn. ČSV: MVV-17/20 -94 vyplývá, že obviněná je stíhána pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. Měla se ho dopustit tím, že dne 18.10.1993 ve firmě Financial Service Brno, Nádražní č. 2a, předložila padělaný výpis z evidence nemovitostí č. 2535, vydaný dne 8. 7.1993 k. ú. Židlochovice, s nevyznačeným zástavním právem na nemovitost „penzion Charlie“ ve Šlapanicích (tato nemovitost byla již zastavena u České spořitelny, a. s. Brno, dne 15.4.1992), a dále padělanou plnou moc od K. H. s tím, aby na základě výše uvedených dokladů jí byla poskytnuta půjčka ve výši 5 000 000 Kč. Tato částka byla obviněné také dne 18.10.1993 vyplacena ve výši 500 000 Kč a dne 20.10.1993 ve výši 4 500 000 Kč. Půjčka byla splatná dne 18.12.1993, přičemž obviněná do současné doby vrátila pouze částku ve výši 243 000 Kč.

Obviněné bylo dne 13.1.1994 ve 13.40 hod. sděleno obvinění pro shora uvedený trestný čin, a to před započítáním výslechu. Využila svého práva odmítnout vypovídat a k věci se nevyjádřila. Ze spisu bylo zjištěno, že se obviněná předtím, než byla omezena její osobní svoboda, záměrně nezdržovala v místě svého trvalého bydliště, ani na místě přechodného bydliště. S ohledem na uvedené skutečnosti a s přihlédnutím k trestní sazbě, již je obviněná ohrožena, kdy je nepochybné, že v případě odsouzení jí hrozí poměrně přísný trest odnětí svobody, shledal soudce Městského soudu v Brně správně existenci vazebního důvodu podle § 67 písm. a) tr. ř., neboť se jedná o konkrétní skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by se mohla skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo hrozícímu trestu vyhnula.

Krajský soud se však neztotožnil se závěry soudce Městského soudu v Brně, že jsou u obviněné dány také důvody vazby podle § 67 písm. b) tr. ř. V napadeném usnesení je pouze obecně uvedeno podezření, že by ze strany obviněné mohlo dojít k ovlivňování svědků, kteří byli již vyslechnuti, nebo těch, kteří vyslechnuti teprve budou. Ve spise však neexistuje nic, co by nasvědčovalo tomu, že by se obviněná pokusila o ovlivňování někoho, event. že by vyvinula nějakou iniciativu směřující k působení na svědky, či jiného maření objasňování trestní věci. To, že je ve věci třeba provést výslechy mnoha dalších svědků a že sama obviněná dosud podrobně nevypovídala, nelze považovat za konkrétní skutečnosti odůvodňující koluzní vazbu ve smyslu § 67 písm. b) tr. ř. Proto krajský soud napadené usnesení Městského soudu v Brně zrušil a obviněnou vzal do vazby pouze z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr. ř.

Pokud se týká námitky obviněné, že byla překročena zákonná dvacetičtyřhodinová lhůta omezení její osobní svobody předcházející předání věci k rozhodnutí soudu, nelze jí přisvědčit. Ze spisu, a to z protokolu o zadržení, je zřejmé, že obviněná byla zadržena ve smyslu příslušných ustanovení trestního řádu dne 13.1.1994 v 14.10 hod., tedy poté, co jí bylo sděleno obvinění pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák., a po výslechu, kdy se k věci odmítla vyjádřit. Návrh na vzetí

do vazby byl městskému soudu předán dne 14.1.1994 v 12.15 hod. a rozhodováno bylo dne 14.1.1994 v 13.45 hod. Z ustanovení § 76 odst. 4 tr. ř. vyplývá, že vyšetřovatel, který zadržení provedl, musí mimo jiné bez zbytečného odkladu předat státnímu zástupci protokol o výsledku obviněného se záznamem o sdělení obvinění a další důkazní materiál, aby osoba zadržená podle tohoto zákona, tj. podle platného trestního řádu, ve znění zákona č. 292/1993 Sb., byla odevzdána soudu nejpozději do 24 hodin od tohoto zadržení. Podle § 77 odst. 1 tr. ř. nenařídí-li státní zástupce propuštění zadržené osoby na podkladě materiálů mu došlých, popřípadě po jejím opětovném výsledku, je povinen odevzdat ji ve lhůtě 24 hodin od zadržení soudu s návrhem na vzetí do vazby. Tato lhůta v případě obviněné dodržena byla. Pokud byla obviněná zajištěna podle § 14 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, nejednalo se o zadržení ve smyslu trestního řádu a obě tyto lhůty sčítat nelze.

1) Poznámka redakce: Úplné znění vyhlášeno pod č. 17/1994 Sb.